

מסורת הש"ס

ערויות ממנו. המפורש בנאחרי מותי
החכים על שניות לכן להרחיק מן העב
ושאר ערויות השטות. בפרק ב' דימוות
מן מדאורייתא. קיינו היה ולו מזה
בשלמה נערינו אינה לחמור בשמעון
החיימי דלית ליה נערה נערה
הנערה אלא שניות קשיא: **שמעון**
הסימני. ברש פירקין דאחר אשה
אש בה הויה: **ר"נ כן מנסיא.** דאחר
אשה הרהיה לקיימו: **רבנן יא.**
דפליגי אדר"מ ברש פירקין:
ובממנא סבר לה כר' יודוס.
דאחר נערה ממנא והכי מידוק
מנה נערה ממנא חין לה קנס אה
על ענלמא יס לה קנס: **עד סניא**
ספי שערות. ומשהיה אינה ממנא
ואפילו לא בעל לאחר מיכן: **רבי**
יודוס אומר. אם בעל בעל לאחר
שדרה ממנא: **עד שירבה שחור**
על נכון. ונודע(ס) מפרש שמי שערות
שוככות וגרלה כמו שירבה השחור:
אלא ר' יודוס יא. ובממנא נערה

מקטנטה דאין לה קנס ולא מדוק הא
קטנה ש"י לה קנס וגבי אילנות
דחנה נמי אין לה קנס משום דקטנטה
סבר כר"מ וזו מקטנטה יאכל לבגדו:
ו דברי בר' לקטן צפקין ודף מה:
סבר לה כר' מאיר. דקטנה אין לה
קנס משום הכי אין קנס באילנות:
ופליג עליה. במחמתה ואמר עד
שירבה השמור וכו' מנה הממאנא אין
לה קנס הא הראייה לנאמן ש"י
קנס בגמרה קאמר: מאי ממאנא
הראייה לנאמן. כלומר כל קטנה
קאמר וכולהו ר"מ היא: ויש לכן
טענה בפסולת. להפסידה כחובה:
סא ר"מ. דאמר קטנה אין לה קנס
ואילנות מקטנטה יאכל לבגדו:
ודקארי לה מאי קארי לה. מי שהשיב
משובח וזו צביה המדרש שיה עלמה
לחוקמינה כר"מ ורבנן: משום דאית
ליה למירמא אחריותא עליה. לא
היחידה לגיט המדרש אלא לוי שיש
להשיב אחרת על זו חרשת וטועה
אחרשת וטועה: בוגרה. בחוליה
כלים מאילין: הא רבן גמליאל.
לדמר צפ"ק (דף קי:) היא אומרת
תסארימנה נאפקי ואנחה אחת נמי
חזי לה טענה בחוליה להפסידה

החובתה להאמין כי היא פקחה לטעון
והימנע: **הא רבי יוסע**. האמין לא
במילים אלו נמי הוא טעה קמן לא
הראשון. ובעל כמה צעירות ותלמי
במילים. אלא אם לא דם במילים
לא אלא צעירות מזה וכיון דאית לה
דם תפסיד בחובתה דהא כנסה בחז

לנצח בידך דלגני האב לא מהני חוקת
 וכן נצרך לפרש דלי מטעם כרי קלס
 אחא נצרך להביא ראיה כיון דאמר
 דלחן לכן טענת בתולים לפי שבחוקת
 קאמרי שכן מוכח עץ אבל הכן הוה
 אלא התרשם והשווער והאילונית י
 יש לכן קנס אלא לא חשבינן לה
 אמרינן השתא *דמשנתארסה נגוסה ו
 (ג.) מוכח עץ בין הכיר בה בין לא הכיר
 מרשם דומיא דאילונית הא עץ אילו
 *כפ"ה

זכרית: שניית. שגור
הגון אם אמו ואם אביו
דף (כא): כיון דשנייה חזין
שהל: אמאי אין לה קנס.

ערויות ממש שניות
דמדאורייתא חוץ לה
אלא ערויות "חייבי כ"
חייבי כריתות אבל חיי
זמני⁶ שמעון החתומ
ערויות חייבי מיתומ
שניות חייבי לאוין מני
הממאנת אין לה לא ק
בעלמא אית לה מני ר
יש לה קנס אימא סיפ
קנס ולא פיתוי אתא ל
לה קנס והא מקמטותה
וסופא ר"מ וכו"ל כול
סבר לה כרבי יהודה
עד מתי הבת ממא

שערות דברי ר"מ
שהור על הלכן אלא
סבר לה כר"מ ומי סבר
אמר ר' יו"ז דברי ר"מ
ר' יהודה מביע ליה ר'
בחדא ופליג עליה ב
ממאנת הראויה למאן
איילונות אין לה לא
החרשת והשוטה וה
יוש להן טענת בתולין
ר"מ הא רבנן ודקא
משום דאית ליה למ
החרשת והשוטה וה
להן טענת בתולים
יש להן טענת בת
משום ר"מ סומא א
אמר רב ששת לא ק
והא ר' יהושע אימנ
נגמליאל היכא דקא
קא טענה אדרי מי
דאמר ר"ג מהימנא כ"כ
הוא: והבוגרת אין לה
רב כ"ב בוגרת נותנין

ה טענה משאירקתני נאנסחי
ה אזו חיון הכא יש לה טענת
מיונין לה: נוסחין לה לילה
מיים של אותו הלילה בדם
דאי לא לא היה בעי למחבו
וליום היכא דבעל ולא מלא
ת בחולה ומלאה בעולה:
ה"ג

גוף דבשו דהכחמיה הוה צא
הסם אצמאי קאמר ערור
י' לי דככל ענין משמע
זכות הוה הוה ואל"ג דרעה
עושהו דלח' מן אחר צח
קסם ומו' לא ואין כח
זכות מוכח עין אכל לפי
צו"א ט"קשה לפרי' דאמאי
זכ' מאתים וזה דקמי' יס
ה' גופה לא הפסדה כמות
(דף יא:) כנסה כחמה בחוה

אלו נערות פרק שלישי כתובות

לו.

אבל חייבי לאוין יש להן קנס ושמי ששעון התיכני היא. לא הוא מני מזמר
מני רבי נחמיה הוא לדלדלי לא הוא קרי לכו שנים שהרי משה חייבי
הכרתות לחייבי מיתות ביד וכל דלא קלמרי הא מני רבי עקיבא ועירות חייבי
מיתות ושנים חייבי כריתות וחייבי לאוין אלם דנחא ליה לזקאמי אפרי כרנא
דלמרי קרדושין מופסין ועד משום דלמרי
בלשנא קמא מני שמעון התימני היא
קלמרי נמי חלילא דלמרי מני רבי שמעון
כן מנסיא הא דרבי כר פלוגתיה
דשמעון התימני:

עַד שְׂדֵרָהּ הַשְּׁחוּרָה כּו'. אֵיךְ דָּלָה
גָּרָסָה עַל הַלֶּכֶן מֵשׁוֹס דְּלִמְרִינָה
כִּפְרָק בָּא סִימָן (נִדֵּה דָף נב. וְשֵׁס) אֵי
שִׁירָה מִמֶּשׁ אֵלָל דְּכִי שִׁירָה שְׁמִי
שְׁעוּרָה וְכֻכּוֹת וְנִדְרָה כְּמוֹ שִׁירָה
שְׁחוּרָה וְעַל הַלֶּכֶן מִשְׁמַעַת יוֹתֵר מִן הַלֶּכֶן
וְיִשׁ פִּירָשׁ עַל הַלֶּכֶן שִׁשְׁפִּיעוּת
סְמוּךְ לְבִשְׁרֵי הַס שְׁמוּרִים וְנִדְרָשׁ
לְבִישׁ: (ז) דְּבִרֵי ר"מ. אֲמַתְמִינִין
לְדַלְקָן (ז: ז) דְּלֵב מִקּוֹם שֵׁשׁ מִכֵּר
אֵין קָנֵס אֲכַחֵר לֵב רֵב יְהוּדָה:

ואם איתא וזו דברי ר"ם ורבי יהודה מביעין ליה. ואע"פ דרבי יונתן ור' אשיהס סבירא להו כר"ם ב"פ ד' מיתוס (פנהדון פ"ו וס') לפי ר"ם דפי' עד שיהיו שניהם שוין במיתה אחת ואפי' לפי' דמפרש שני עושין מ"מ ר' אשיהס ר"מ מאיר סבירא ליה לית דלית איהו הכי דדרשי רבנן לקמן (דף מ:) כלן נערה כו' דהא פטר קטנה מאורסה מ"מ לא קאמר וזו דברי ר"ם ור' אשיהס דלא פריך הכא וזו דברי ר"ם ורבי יהודה מביעין ליה אלא משום דרבי יהודה בר פלוגמיה דר"מ והכי בכלל חכמים דפלגיניה עליה ולחכי אס' איתא דלא פליגי עליה לממיר וזו דברי ר"ם ור' יהודה אכל קשה דה"ל לממיר הא מני ר' אשיהס היא ובממאנת סבר לה כר' יהודה:

לה מענת בתולים
א' הא ^סרבן גמליאל
דשמעת ליה לרבן
נה איהו היכא דלא
שמעת ליה אין כיון
זו ויפתח פיך לאלם
מענת בתולים: והאמר
לה לילה הראשון
א' ^א

וליתני
קטנה קשיא. אע"ג
דהו מני קטנה דלץ
לה קנס מ"מ מני נמי אילינני דה"ל
דוקא קטנה שיש לה נערות אין לה
קנס ותימה לר"י אמאי לן על משני
לדבא אורחיה קמ"ל דעד מתי הכת
ממלאת עד שמביא שמי שערות:
החרשת והשוטה ב' אין און
מענת בתולים. פ"ה
בנוטערס דלי הוה פקחמ וטעון לה
טענה משאכרמני נלסמני וחסמי לר"י

יהידי טענין לה הכי מספק לאסוקי ממונא כיון דלחיף לא טענה
 דחוקת גופא אימרי דהוי שור שמוט לפניך אבל חוקת ממונא לא אימרי
 ומילא מנא ר"י ראה לפי הקוטרס דלמר ב' ה' המדיר (לקמן ע' וסא)
 והוא הגולל פי הסכה להביא מחבירו עליו ראה ד' ומפרס דלחיף לא
 יהידי טענה דמי על הסכה להביא ראה שגששות המוכר ומפרס והא
 דמפרס רב אשי למתני' דהמדיר דהוי בה מומין ועודה צניח אביה
 על האב להביא ראה רישא מנה לאבא בידך סיפא מנה לי בידך
 אלא מטעם דברני ושמיא ברי עדיף דמשמע לפוס ריהטא דל"כ ריה
 קסא דהידי טענין לה הכי אלא דלפי' הסם בקוטרס רישא מנה
 סימא של אב סיפא מנה לי בידך לבני דידה מחזיקי הגוף דידה
 צניח אביה על האב להביא דלמר ברי לי ולר"י נראה לפרס הכא
 נמי מוכרי' מחבונן מ"מ שאר נשים י' לכן טענת בחוליס מלא
 עין מוכת עין נשאת וכן נראה דברזב ספרים י"ג לעיל דבריימא
 וכן ספרים יושא עין טענת בחוליס ולפרי' פריך שפיר דמקטאמר
 קוטרס מאי קסריך הכא נמי בחוקת בחולות חשבינן להו דהא
 א' משני הא דקתי אין לכן טענת בחוליס כר"מ דלמר בפ"ק (לשי'
 טענת בחוליס איכרנן דלמרי' בחובונן מנה וי' מימא משום דקתי
 לגמרי דהא רב ששח דמשיני הא ר"ג הא ר' יהושע סבירא לה
 מלאח' בחוליס י' של חכמה מנה:

ח

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תוספות רי"ד

תורכנו. החרשת והשוטה
והבורנת ומכר"צ אין להם
קנס אבל שנות בחוליהם
פי' להפסידן כתובתן
תרשת ושוטה לא דאמינן
אי' הוו פקחות לשעון הוו
טענו כל חד וחדא
מאסיסחני
ומהיכן בורנת נמי לא
שבתולי' כלן מאליהן
האילונית והסמא' יש להן
ט"ב פי' זו ורוקא דקא
טען טענת מ"ס אבל אי'
טען טען דמיס ל"ל
בבורנת כלן בחוליה. אבל
פחה עולי יש לה והרבה
אומר הי"ך טענות דמיס
יש לה טענת פ"פ אין
(לה):

(א) ה' פ' קאי אטונגה ונראה
דז"ל פ' ודווקא דקא טעין
טענה דמים אכל אי טעין
טענה פ"ס טענה טענה
דבונגה כלו בתוליה וכו'.